

148		Brunabótamat	Jarðlína	Loftlína
4. nóv.	Frá kr.	0—10 000.00	kr. 380.00	kr. 210.00
	— —	10 000.00—15 000.00	— 510.00	— 280.00
	— —	15 000.00—20 000.00	— 600.00	— 360.00
	— —	20 000.00—25 000.00	— 700.00	— 450.00
	— —	25 000.00—30 000.00	— 780.00	— 530.00
	— —	30 000.00—40 000.00	— 880.00	— 600.00
	— —	40 000.00—50 000.00	— 980.00	— 640.00
	— —	50 000.00—60 000.00	— 1 060.00	— 680.00
	— —	60 000.00—70 000.00	— 1 100.00	— 700.00
	— —	70 000.00—80 000.00	— 1 140.00	— 730.00
	— —	80 000.00—90 000.00	— 1 170.00	— 760.00
	— —	90 000.00 og yfir	— 1 200.00	— 800.00

Greiði húseigandi áætlaðan helming heimtaugargjalds um leið og heimtaugar-uppsetningu er lokið, er heimilt að veita honum gjaldfrest í allt að 12 mánuði á eftirstöðvunum. Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar brunabótamat hússins hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 15 metrar, og loftlínuheimtaugar meiri en 40 metrar, og (eða) gildleiki víra meiri en 3×70 qmm., skal húseigandi greiða kostnað af því, sem fram yfir er.

Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að húsinu, skal greiða allan kostnað við síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. Ýmis gjöld.

1. Opnunargjald:

Hafi gjald, samkv. gjaldskrá þessari, eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir enduropnun, 4 krónur.

2. Sekt fyrir óleyfileg vör:

Ef fundin eru óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust, og verður hún eigi opnuð, fyrr en notandinn hefur greitt 4 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 20% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum, nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá Rafveitu Keflavíkur, nr. 58 4. apríl 1946.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 4. nóvember 1946.

Emil Jónsson.

Páll Pálmason.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

149

5. nóv.

fyrir Búnaðarsamband Vestur-Húnavatnssýslu.

Búnaðarsamband Vestur-Húnavatnssýslu gerir á grundvelli laga nr. 7 12. janúar 1945 svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörkun samþykktarsvæðis og markmið.

1. gr.

Samþykktarsvæðið nær yfir öll hreppabúnaðarfélög innan Vestur-Húnavatnssýslu.

2. gr.

Búnaðarsambandið tekur að sér á þann hátt, sem mælt er fyrir í samþykkt þessari, að vinna með vélum að eftirfarandi verkefnum, eftir því sem við verður komið, hjá búnaðarfélagsmönnum á öllum jörðum á samþykktarsvæðinu. Undan-skyldar eru þó þær jarðir, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaganna, nr. 54 4. júlí 1942.

1. Að framkvæma jarðvinnslu á tünnum jarða á samþykktarsvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnslu-aðferðir verða við hafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
2. Að ræsa fram land til ræktunar og beitar, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um hvernig verkið skuli framkvæmt.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna og garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir undir lið 1.
4. Að framkvæma sléttun engja, svo þær verði véltækar, hvort heldur það er gert með völtun, vinnslu lands, flóðgarðahleðslu eða öðrum aðferðum eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.

II. KAFLI

Skipun og verksvið framkvæmdastjórnar.

3. gr.

Stjórn búnaðarsambandsins annast um framkvæmd samþykktarinnar.

4. gr.

Stjórn sambandsins annast kaup á nauðsynlegum vélum og verkfærum til framræslu og jarðvinnslu, en skylt er henni, sbr. 8. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir í sveitum, að hafa samráð við verkfæranefnd ríkisins um kaup og val vélanna.

5. gr.

Stjórnin sér um kaup á öllu því, er með þarf til reksturs og viðhalds þeim vélum og áhöldum, er keypt verða. Henni ber að hafa þau tryggð fyrir fjárhæð, er svarar til verðgildis þessara eigna, eins og þær eru á hverjum tíma.

Stjórnin annast um allan rekstur vélanna. Henni ber að gera og undirrita alla verktökusamninga, við hina einstöku framkvæmdaaðila á samþykktarsvæðinu, og ákveða á hverjum tíma og í hverri röð verkefni eru tekin, sem unnið skal að.

7. gr.

Stjórnin ræður starfsmenn og ákveður launakjör þeirra. Heimilt er stjórninni að ráða framkvæmdastjóra til eins árs í senn. Getur hún með erindisbréfi falið honum framkvæmdarstjórn um daglegan rekstur og umsjón með verkstjórn vinnuflokka.

8. gr.

Allir samningar, er stjórnin og framkvæmdastjóri gera fyrir hönd búnaðarsambandsins, samkvæmt samþykktum þessum eða ályktunum aðalfunda sambandsins, eru skuldbindandi fyrir félagsheildina og hreppabúnaðarfélagin, er að samþykkt standa, án þess að það hafi verið sérstaklega undir þá borið. Stjórn og framkvæmdastjóri bera ábyrgð gerða sinna fyrir aðalfundi sambandsins.

III. KAFLI

Um tilhögun framkvæmda.

9. gr.

Skýlt er stjórnnum hreppabúnaðarfélaganna, hverri á sinu svæði, fyrir janúarlok ár hvert, að skrá verkbeiðnir félagsmanna. Skal þar tilgreinda hverjar jarðabætur óskað er að unnar séu á því ári, svo og verkmagn þeirra. Skýrslum þessum ber að skila til búnaðarsambandsstjórnar eigi síðar en 1. febrúar ár hvert. Skýrslunni fylgi frá verkkaupendum greiðsluskuldbinding hvers fyrir sig, enn fremur yfirlýsing félagsstjórnar hreppabúnaðarfélagins um, að það takist á hendur ábyrgð á greiðslum félagsmanna sinna fyrir þau verk, sem hjá þeim verða unnin á því starfsári.

10. gr.

Að fengnum þeim skýrslum, er um ræði í 9. gr., ber stjórn búnaðarsambandsins, í samráði við framkvæmdastjóra, að semja starfs- og rekstursáætlun fyrir yfirstandandi ár. Rísi ágreiningur innan búnaðarsambandsstjórnar um veigamikil atviki framkvæmdaáætlunar, ber að leggja hana fyrir aðalfund búnaðarsambandsins til samþykktar. Sambandsstjórninni er skýlt að framfylgja samþykktri starfsáætlun eftir því, sem við verður komið.

11. gr.

Við undirbúning framkvæmdaáætlunar sé þess sérstaklega gætt:

1. Að jarðir þær, sem minnst véltækt land hafa, sitji fyrir vinnu eftir því, sem við verður komið, án þess að valda óhæfilegum aukakostnaði við flutning véla og verkfæra.
2. Að túnasléttun, að öðru jöfnu, sé látin sitja fyrir öðrum ræktunarframkvæmdum.
3. Að land það, sem brjóta á til ræktunar, hafi verið ræst fram á fullnægjandi hátt, að dómi trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
4. Að framræsla bithaga komi að jafnaði því aðeins til greina, að fullnægt hafi verið framræsluverkefnum vegna tún-, garða- og engjaræktar á þann hátt, að það tefji eigi jarðvinnsluna, svo því marki verði náð, að allur heyskapur verði tekinn á vélfæru landi.

12. gr.

149

Samþykktaraðilum er skylt að láta Búnaðarsambandið sitja fyrir um þá vélavinnu, er það hefur tök á að framkvæma. Er þeim óheimilt að ráða aðfengna starfskrafta til þeirra starfa án samráðs við stjórn sambandsins.

IV. KAFLI

Um verðlagsákvarðanir og greiðslu kostnaðar.

13. gr.

Kostnaður við framkvæmdir, er í samþykkt þessari getur, greiðist af verkkaupanda, eftir þeim skildaga og á þann hátt, er tilgreint verður í verktökusamningi þeim, er um getur í 6. gr. þessarar samþykktar. Heimilt er stjórn sambandsins að láta greiðslur fara fram eftir áætluðum verktöxtum meðan verkið stendur yfir ár hvert, en fullnaðarreikningsskil séu byggð á tilkostnaðarverði, eins og það verður samkvæmt rekstursreikningi hvers árs. Áætlaðir verktaxtar séu miðaðir við tímaeiningu.

14. gr.

Til reksturskostnaðar telst greiðsla vinnulauna, allur reksturskostnaður véla og greiðslur fyrningargjalds af þeim, kostnaður við flutninga þeirra milli vinnustaða, viðhald véla, er stafar af eðlilegu sliti þeirra, vaxtagreiðslur, kostnaður við verkstjórn og stjórnarkostnaður. Heimilt er búnaðarsambandsstjórn að ákveða og leggja á framkvæmdakostnað áhættupóknun, er nemi allt að 5% af heildarreksturskostnaði hvers árs.

15. gr.

Aðalfundur Búnaðarsambands getur heimilað sambandsstjórn að taka ákveðin verk, sem tilgreind eru í 2. gr. þessarar samþ., í kvæðisvinnu, enda sé lögð fyrir aðalfund kostnaðaráætlun og verklýsing af því, sem vinna á.

16. gr.

Heimilt er sambandsstjórn á þeim tímum, sem ekki er unnt að vinna að skurðgrefti, lokræsagerð eða jarðvinnslu fyrir samþykktaraðila, að taka að sér verkefni fyrir hreppsfélög eða aðra aðila á samþykktarsvæðinu, þó þau falli ekki undir ákvæði 2. gr., ef tryggt er að það sé hagkvæmt fyrir búnaðarsambandið, enda sé og tryggt, að vélakostur sé ekki festur við þessi störf, svo það brjóti í bága við hagsmuni samþykktaraðila.

17. gr.

Rekstursafgangur af áhættupóknun, svo og ef ágóði verður af ákvæðisvinnu eða þeim verkum, er um getur í 16. gr., skal leggjast í stofnsjóð, og varið samkvæmt ákvæðum þeim, er um hana gilda, sbr. 18. gr.

V. KAFLI

Fjáröflun og tryggingar.

18. gr.

Búnaðarsambandið myndar stofnsjóð til vélakaupa. Stofnfjárhæð hans er kr. 90000.00. Til stofnfjár telst:

1. Styrkur úr framkvæmdasjóði ríkisins samkvæmt ákvæðum 9. gr. laga um jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir. Rennur styrkurinn í stofnsjóð jafnóðum og styrkgreiðslur fara fram.
2. Sameiginlegt stofnlán til vélakaupa, sem tryggt er með sameiginlegri ábyrgð búnaðarsambandsins.

149

Lán tekin í þessu skyni skulu endurgreiðast innan 5 ára.

5. nív. 3. Óafturkræf frjáls framlög, er stofnsjóði kunna að berast frá einstaklingum eða öðrum aðilum.
4. Óafturkræf framlög búnaðarsambandsins og hreppabúnaðarféлага, er nemi minnst $\frac{1}{4}$ hluta heildarstofnfjárins samkv. 1.—4. lið. Framlag þetta greiðist að $\frac{3}{5}$ hlutum af búnaðarsambandinu og $\frac{2}{5}$ hlutum af búnaðarfélögum hreppanna.
- Aðrar tekjur stofnsjóðs eru:
1. Tekjur þær, er inn koma samkvæmt 17. gr.
 2. Stofnsjóðsgjald af þeim jörðum, sem við stofnun jarðræktarsamþykktarinnar kunna að verða utan hennar, vegna þess að umráðendur þeirra eru ekki í búnaðarfélagi. Af slíkum jörðum sé greitt hlutfallslega sama stofngjald og greitt hefur verið af öðrum jörðum, jafnóðum og umráðendur þeirra ganga inn í búnaðarfélagsskapinn.
 3. Vextir af stofnsjóði og aðrar tekjur, er til sjóðsins kunna að falla.

19. gr.

Stofnfjárframlag búnaðarsambandsins og hreppabúnaðarfélaganna greiðist inn til sambandsstjórnar eftir að samþykkt þessi hefur öðlæzt gildi, samkvæmt því, sem nánar verður ákveðið um gjalddaga af sambandsstjórn. Framlag hvers hreppabúnaðarfélags skal greitt í hlutföllum við fasteignamat lands og ræktunarlóða, þó skal hver verðeining ræktunarlóða aðeins bera hálfan gjaldþunga móti einingu í öðru landverði.

20. gr.

Komi í ljós síðar, að áliti sambandsstjórnar, að auka þurfi stofnsjóð, ber henni að gera rökstuddar tillögur um það, og skal tilkynna það hreppabúnaðarfélögum, áður en fulltrúar eru kosnir á aðalfund búnaðarsambandsins.

Ef meiri hluti löglega kjörinna fulltrúa á aðalfundi búnaðarsambandsins ákveða stofnfjáraukningu, er hún bindandi fyrir hreppabúnaðarfélögin.

21. gr.

Heimilt er sambandsstjórn að taka rekstrarlán gegn tryggingu í þeim jarðræktarstyrk, er á umbæturnar verður greiddur úr ríkissjóði samkvæmt ákvæðum II. og V. kafla jarðræktarlaga.

22. gr.

Skýlt er samþykktaraðilum að hafa greitt til sambandsstjórnar $\frac{3}{4}$ af áætluðu kostnaðarverði, að frádregnum jarðabótastyrk, þeirrar vinnu, er þeir hafa pantað, áður en verkið er hafið.

Eftirstöðvarnar greiðist með gjalddaga, er verktökusamningur ákveður.

VI. KAFLI

Um reikningshald og endurskoðun.

23. gr.

Reikningsár félagsins er almanaksárið og skal reikningsskilum lokið svo tím-
anlega, að endurskoðun geti farið fram áður en hinn árlegi aðalfundur búnaðarsambandsins er haldinn. Skulu endurskoðendur sannprófa, að reikningum beri saman við bækur sambandsstjórnar.

24. gr.

Endurskoðendur séu tveir, kjörnir á aðalfundi búnaðarsambandsins til eins árs í senn. Þeir skulu kynna sér reksturinn sem bezt, og hafa eftirlit með starf-
rækslu sambandsstjórnar í hvívetna.